

Észak-Cserehát MTÉT

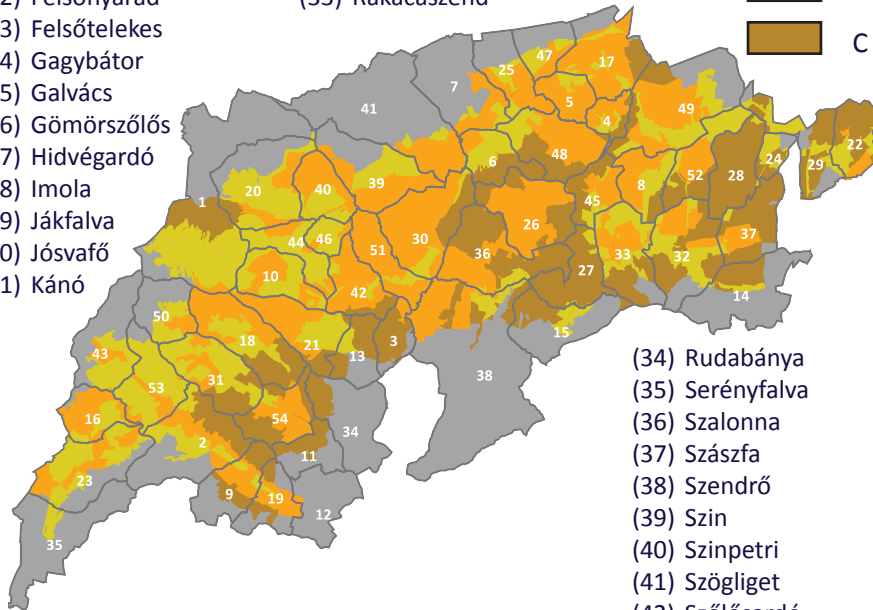
(1) Aggtelek	(22) Kány
(2) Alsószuha	(23) Kelemér
(3) Alsótelekes	(24) Keresztéte
(4) Becskháza	(25) Komjáti
(5) Bódvalenke	(26) Martonyi
(6) Bódvarákó	(27) Meszes
(7) Bódvaszilas	(28) Pamlény
(8) Debréte	(29) Percse
(9) Dövény	(30) Perkupa
(10) Égerszög	(31) Ragály
(11) Felsőkelecsény	(32) Rakaca
(12) Felsőnyárad	(33) Rakacaszend
(13) Felsőtelekes	
(14) Gagybátor	
(15) Galvács	
(16) Gömörszőlős	
(17) Hidvégardó	
(18) Imola	
(19) Jákfalva	
(20) Jósvafő	
(21) Kánó	

Teljes terület: 53 713 ha
 Támogatható terület: 27 534 ha
 Natura 2000 területek aránya: 44%
Kapcsolat:
 Krajnyák Cecília
 tel.: (30) 634-7343 Fax: (48) 506-001
 e-mail: info.anp@t-online.hu

Az igényelhető zonális agrár-környezet-gazdálkodási célprogramok:

	A zóna		
	B zóna		
	C zóna		

(34) Rudabánya
(35) Serényfalva
(36) Szalonna
(37) Szászfa
(38) Szendrő
(39) Szin
(40) Szinpetri
(41) Szögliget
(42) Szőlősardó
(43) Szuhafő

(44) Terezstenye
(45) Tornabarakony
(46) Tornakápolna
(47) Tornanádaska
(48) Tornaszentandrás
(49) Tornaszentjakab
(50) Trizs
(51) Varbóc
(52) Viszló
(53) Zádorfalva
(54) Zubogy

Burinda Tamás – Csereháti látkép az Alsó-hegyről

Területét a Cserehát, mint törzsterület, valamint a Tornai-dombság, a Bódva-völgy felső szakasza, az Aggteleki-Rudabányai-hegyvidék és a Putnoki-dombság térkép által lehatárolt részei adják.

Az MTÉT területén fellelhető természetes karsztbokorerdők, sziklagyepek, láp- és mocsárrétek mellett kiemelkedő fontosságúak az emberi tevékenység hatására kialakult másodlagos élőhelyek: fás legelők, kaszálók, kisparcellás mezőgazdasági területek, melyek természeti értékei a hagyományos gazdálkodás és a legeltetés hanyatlásával, a művelés felhagyásával veszélybe kerültek.

Változatos a táj, a vízfolyások mentén fűz- és égerligeteket, a dombokon cseres-tölgyes és gyertyános-kocsánytalan tölgyes erdőket, a mészkőkibúvásokon karsztbokorerdőket találunk.

Az év jelentős részében vagy folyamatosan víz által elborított területeken megjelenő fűzlápok, bokorfüzesek és velük mozaikszerűen keveredő fátlan társulások jelentős természeti értéket képviselnek. A nedves területek ritka növényfajai között említhető a kígyógyökerű keserűfű, a kockásliliom, a kornistárnics, a mocsári kosbor, a széleslevelű ujjaskosbor, a szibériai nőszirm, a zergeboglár, vagy az északi sás. Ugyanezen gyepeken számos védett lepkefaj (vérfű boglárka, gólyaorr boglárka, nagy tűzlepke) erős állománya él.

Streit Béla – Haris

Az Észak-Cserehát MTÉT program célja a táj jellegének, értékeinek, a természetes és fél-természetes élőhelyeinek megőrzése és fenntartása a hagyományos és természetkímélő gazdálkodási módok támogatásával.

Huber Attila – Konkoly

A száraz gyepek védett növényei többek között a csinos árvalányhaj, a leánykökörcsin, a magyar nőszirm és a nagyzezerjófű, a rovarfaunából pedig többek között a nagyfoltú boglárka, a hegyi törpeboglarca és a magyar tarkalepke képvisel kiemelkedő értéket a területen.

A térségben még fellelhető rövidfűvű legelőkön él az ürge. Állományának megőrzése ragadozómadár-védelmi szempontból is fontos, mert a területen megtalálható parlagi és békászó sas egyik legfontosabb tápláléka.

A nedves gyepek, illetve még be nem erdősült magassásosok ritka költő madara a fokozottan védett haris.

A Cserehát hagyományos kisparcellás mezőgazdasági területeinek ritkuló madara a fogoly és a fűrj, növények közül a konkoly és a búzavirág. A művelés alól felhagyott területeken a beerdősülés különböző fázisaiban lévő egykori legelők madara a búbos banka. Ugyanitt jellemző fészkelő faj a tövisszúró gébics és a karvalyposzáta. Az egyedi tájképi értéket képviselő fás legelőkön kétszáz éves faegyedekkel is találkozhatunk.